

[Hans Hansen (Rørby).]

tillid til den højtærede Handelsminister; naar han opretholder en Tilstand, hvor det koster 36 Mill. Kr. at skaffe Arbejde til 15 000 Arbejdere i kort Tid, altsaa 2 200 Kr. pr. Arbejder i nogle Maaned, saa er det vist paa Tide, at vi ordner dette Forhold paa en naturlig Maade, saa der virkelig kan blive Beskæftigelse. Dette her lukker af for Beskæftigelse, idet det forringer Købeevnen over for andre Varer, hvis Afsætning kunde skaffe Beskæftigelse andre Steder.

Handelsministeren (Havne): Jeg har endnu ikke faaet noget Svar paa, hvor de Penge skal tages fra, som man skal bruge, dersom man vil give Roedyrkerne samtlige 4,2 Mill. Kr. (Afbrydelse). Ja, det er klart, det forstaar jeg ogsaa godt, at Det konservative Folkeparti vil have Sukkerprisen forhøjet. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Løje: Vil Venstre ogsaa have Sukkerprisen forhøjet? Det kan jo ikke nytte noget at staa her og tale om, at man skal byde Sukkerroedyrkerne en bedre Placering, end der er Tale om efter Forslaget, uden at ville give Anvisning paa, hvorfra Pengene skal tages. Det ærede Medlem Hr. Løje siger, at jeg kan bruge de 4,2 Mill. Kr. til Sukkerroedyrkerne. Ja, men saa er der ikke Penge til Dækning af det Underskud, som Sukkerfabrikkerne ifølge Loven skal have dækket, og saa er det, jeg spørger det ærede Medlem Hr. Løje: Vil Venstre gaa ind for, er det Venstres Mening, at Sukkerpriserne skal forhøjes, for at Roedyrkerne kan faa samtlige 4,2 Mill. Kr., som ligger i Sukkerkassen? Der er nemlig ingen anden Maade at skaffe Pengene paa end ved at forhøje Sukkerprisen, medmindre man vil tage Pengene direkte ud af Statskassen — det er naturligvis en anden Sag —, saaledes at det bliver en Statskassoudgift direkte til Afhjælpning af de Vanskeligheder, der er Tale om her som Følge af, at vi har haft en Misvækstperiode for Sukkerroearalerne.

Det undrer mig noget, at det ærede Medlem Hr. Løje vil sige, at man kunde ordne det paa en anden Maade. For den anden Maade, jeg har givet Anvisning paa, har det ærede Medlem Hr. Løje vendt sig imod. Jeg har sagt, at man skulde gøre Sukkerordningen 2-aarig i Stedet for som hidtil 1-aarig, og har antydnet, at jeg kunde være med til at give Ordningen en endnu længere Varighed, saa man bedre kunde lade de forskellige Aar være en Enhed; men det har det ærede Medlem Hr. Løje vendt sig imod. Det var noget af det første, det ærede Medlem sagde, at han kunde ikke

acceptere Forslaget om at udvide Ordningens Varighed til to Aar, den maatte kun have en Varighed af eet Aar. Dermed er den Anvisning, som jeg straks i Efteraaret gav paa at komme ud over Vanskelighederne, fejlet til Side.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse hævdede fremdeles, at de 4 Mill. Kr. var Roedyrkerne. Nej, det kan det ærede Medlem ikke hævde. De 4 Mill. Kr. er disponible for Rigsdagen. Det er Rigsdagen, der skal tage Bestemmelse om, hvad de 4 Mill. Kr. skal anvendes til, selvfølgelig er de 4 Mill. Kr. ikke anvendt. Hvis de var det, kunde jeg jo ikke stille Forslag om at anvende dem. Det er Rigsdagen, der skal tage Bestemmelse om Anvendelsen af de 4 Mill. Kr. Men i samme Øjeblik Rigsdagen tager Bestemmelse om at anvende dem til Roedyrkerne, som jeg forstaar, det ærede Medlem Hr. Løje og det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse vil, maa Rigsdagen give Anvisning paa, hvorledes man skal faa det Underskud dækket, som saa er ved Sukkerordningen, og som saa skal dækkes i Henhold til Loven og den Kontrakt, der er underskrevet mellem Staten og Sukkerfabrikkerne. Det kan ikke nytte noget, at man blot vil den ene Del og saa skyder den anden Del fra sig. Derfor spurgte jeg det ærede Medlem Hr. Løje: Vil Venstre gaa ind for en Forhøjelse af Sukkerpriserne, eller vil Venstre det ikke? Nu siger det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse, og det sagde det ærede Medlem Hr. Løje ogsaa, at Forholdet i Virkeligheden var dette, at man i § 4 havde givet Anvisning paa at forhøje Sukkerprisen. Ja, der staar i Lovforslagets § 4 og ogsaa i den gældende Lovs § 4:

„Den Pris, der af Fabrikkerne vil være at notere pr. kg Melis, fastsættes indtil videre til 33 Øre. Ministeren for Handel og Industri kan, for saa vidt Hensynet til Fabrikernes Drift og Udbyttet af Roearalerne (pr. Arealenhed) maatte findes at begrunde dette, forhøje den noterede Pris.“

Det, der saa kan være Tale om, hvis man vil holde sig strengt til dette og sige, at Ministeren har gennem denne Bestemmelse i Loven et Paalæg om at forhøje Melisprisen, maa jo dog være dette, at man skal kunne give Roedyrkerne et Tilskud, saaledes at de alligevel kan faa 1 Kr. 80 Øre efter Normaludbyttet. Man kan da ikke mene, at man ogsaa skulde være forpligtet til at forhøje Sukkerpriserne, for at de kunde faa Tantième. Tantième er jo noget, der kun i anden Række er stillet dem i Udsigt. Det, de lovmæssigt har Krav paa, er 1 Kr. 80 Øre pr. Dobbeltcentner, og saa kan man